

ΔΙΚΑΙΟΣΤΑΣΙΟΝ(*)

ΚΩΜΩΔΙΑ ΜΟΝΟΠΡΑΚΤΟΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ

ANNETA ΠΑΝΑΝΟΥ *ἔτῶν 35*, ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΨΥΧΟΥΛΗΣ *ἔτῶν 28*,
ΕΛΕΝΗ *ἔτῶν 25*, ΔΕΚΡΕΤΟΣ *ἔτῶν 50*,
ΜΑΡΟΥΔΑ *ἔτῶν 20*.

Ἦ σκηνὴ ἐν Ἀθήναις, τῇ 6 Ἀπριλίου 1897.

[Ἀΐθουσα μὲ συνήθη ἐπίπλωσιν. Δεξιᾶ καὶ ἀριστερᾶ θύραι· ὁμοία καὶ εἰς τὸ μέσον.—Εἰς τὸ βάθος ἐλαιογραφικὴ εἰκὼν πολιτοῦ γέροντος.— Διχομένης τῆς αὐλαίας ἡ Ἀννέτα Πανανοῦ καὶ ὁ Δεκρέτος εὐρίσκονται ἐπὶ τῆς σκηνῆς.]

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

ANNETA καὶ ΔΕΚΡΕΤΟΣ

ANNETA. Αὐτὴν τὴν φορὰν πρέπει νὰ βάλετε ὅλα τὰ δυνάτά σας, κύριε Δεκρέτε, νὰ φέρωμεν ἀποτέλεσμα.

(*) Ἀπαγορεύεται ἡ ἀνατύπωσις καὶ ἡ ἀπὸ σκηνῆς παράστασις τοῦ «Δικαιοστασίου» ἄνευ τῆς ἐγγράφου συναινέσεως τοῦ συγγραφέως.

ΔΕΚΡΕΤΟΣ. Πάντοτε ἐπροστάτευσα ὡς δικηγόρος τὰ συμ-
φέροντά σας μὲ τὸ παραπάνω.

ANNETA. Ἐννοῶ λοιπὸν ἐντὸς τῆς ἡμέρας νὰ μοῦ τὸν φυ-
λακίσετε αὐτὸν τὸν κύριον Ψυχούλην, διὰ νὰ μάθῃ νὰ σέ-
βεται καὶ τὰς ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων καὶ τὴν μνήμην
τοῦ μακαρίτου συζύγου μου. (Ἐξάγουσα ἐκ τοῦ κόλπου τῆς ἐπι-
πιστολὴν καὶ τεινουσα αὐτὴν τῷ Δεκρέτῳ.) Διαβάσετε νὰ ἴδῃτε τί
μοῦ ἔγραψε σήμερα τὸ πρωί.

ΔΕΚΡΕΤΟΣ. (Ἀναγινώσκων.) «Ἀξιοσέβαστος κυρία . . .» —
(τῇ Ἀννέτᾳ, μειδιῶν.) Τί σᾶς ταιριάζει αὐτὸ τὸ «ἀξιοσέβαστος!»

ANNETA. Οὔτε τὸν γνωρίζω προσωπικῶς, οὔτε μὲ γνωρίζει..

ΔΕΚΡΕΤΟΣ. (ἐξακολουθῶν τὴν ἀνάγνωσιν.) «Μ' ἐπαρασχοτίσατε
μὲ τὸ πρὸς τὸν μακαρίτην σας χρέος μου. Ἡῦρετε μάλιστα
τὴν ἐποχὴν νὰ μ' ἐνοχλήτε τώρα, ὅτε διεκόπησαν αἱ σχέ-
σεις μας μὲ τὴν Τουρκίαν, καὶ θὰ ἔχωμεν πόλεμον. Ἀλλὰ
ποῦ νὰ ἐννοήσετε σεῖς τί θὰ εἰπῆ πατριωτισμός! Ἀνάθεμα
τὴν ὥραν ποῦ ἔμπλεξα μὲ τὸν κύριον Παναγὸν σας, ὁ ὁ-
ποῖος ἦτο τοκογλύφος τοῦ διαβόλου. Ἀρκετὰ μ' ἐξεμάτισε
ὅταν ἔζη· κάμετε καὶ σεῖς ὅ,τι θέλετε τώρα, ὡς ἀξία κλη-
ρονόμος του.—Θεόδωρος Ψυχούλης.»

ANNETA. Εἶδετε ἐκεῖ ἀναίδειαν! . . ν' ἀποκαλῆ τοκογλύ-
φον τὸν ἀείμνηστον Παναγὸν μου, τὸν ἄγγελόν μου, τὸ
καμάρι μου!—ὦ, πρέπει νὰ ἐκδικήσωμεν τὴν μνήμην του.

ΔΕΚΡΕΤΟΣ. Βεβαιότατα . . . Θὰ τρέξω ἀμέσως νὰ δώσω
εἰς τὸν κλητῆρα τὴν ἀπόφασιν . . .

ANNETA. Νὰ πᾶτε καὶ σεῖς μαζί του . . . Ἴσως ἀμελήσῃ
ὁ κλητῆρας . . .

ΔΕΚΡΕΤΟΣ. Ὅπως θέλετε . . . Καὶ πρέπει νὰ σπεύσωμεν,
διότι ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν περιμένεται τὸ διάταγμα περὶ
ἀναστολῆς τῆς ἐκτελέσεως τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων, καὶ
τότε . . .

ANNETA. (Ἀνησύχως.) Αἶ, καὶ τότε ;

ΔΕΚΡΕΤΟΣ. Θὰ ἔχωμεν δικαιοστάσιον, καὶ θὰ εἶνε ἀκατα-
δίωκτος.

ANNETA. ὦ Θεέ μου! . . πηγαίνετε λοιπὸν, πηγαίνετε,
κύριε Δεκρέτε.

ΔΕΚΡΕΤΟΣ. Θὰ κάμω ὅ,τι ἠμπορῶ νὰ προλάβωμεν . . .

ANNETA. Διὰ τὴν ἰκανοποιηθῆ, πρὸ πάντων ἡ μνήμη τοῦ μακαρίτου μου . . .

ΔΕΚΡΕΤΟΣ. Ἦσυχάσετε· θὰ τὴν ἰκανοποιήσωμεν.

ANNETA. Νὰ με εἰδοποιήσετε ἅμα τὸν συλλάβετε . . .

ΔΕΚΡΕΤΟΣ. Δίχως ἄλλο . . Χαίρετε. (ἐξέρχεται διὰ τῆς θύρας τοῦ μέσου).

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

ANNETA, εἶτα καὶ ΕΛΕΝΗ

ANNETA. Τώρα θὰ 'δοῦμε, κύριε Ψυχούλη, ἂν εἶμαι ἀξιοσέβαστος κυρία, καὶ ἂν ἦτο τοκογλύφος τοῦ διαβόλου ὁ μακαρίτης μου!—Οὐφ! μὲ αὐτὰς τὰς καθημερινὰς στενοχωρίας καταστρέφω τὴν υἰείαν μου!—Καὶ ἐκεῖνος ὅμως ὁ εὐλογημένος ὁ Παναγὸς μου ἐπῆγε κ' ἐτόκισε τὰ λεπτά του σὲ κάτι ἀνθρώπους, ποῦ δὲ ξέρω πῶς θὰ ξεμπλέξω μαζὶ τούς. — Ἐπέρασε χρόνος ποῦ ἀνεπαύθηκε ὁ μακαρίτης καὶ μὲ ἄφησε κληρονόμον του, καὶ ἀναγκάζομαι κάθε 'μέρα νὰ τρέχω στοὺς δικηγόρους καὶ τὰ δικαστήρια.

Εἰσέρχεται ἡ Ἐλένη διὰ τῆς μεσαίας θύρας.)

ΕΛΕΝΗ. Μὲ συγχωρεῖτε, κυρία . .

ANNETA. Παρακαλῶ . .

ΕΛΕΝΗ. Δὲν με γνωρίζετε . .

ANNETA. Ὅχι . .

ΕΛΕΝΗ. Εἰσθε ἡ κυρία Πανανοῦ ; . .

ANNETA. Μάλιστα.

ΕΛΕΝΗ. Ἐγὼ εἶμαι ἡ κυρία Ψυχούλη . .

ANNETA. (Ψυχρῶς) Ἄ, ἡ κυρία Θεοδώρου Ψυχούλη ; . .

ΕΛΕΝΗ. Μάλιστα· καὶ ἔλαβα τὸ θάρρος νὰ σᾶς παρακαλέσω . .

ANNETA. Ἐπιτρέψατέ μου νὰ σᾶς διακόψω, κυρία . . δὲν ἀκούω κἀμμίαν παράκλησιν . . σᾶς λέγω καθαρά ὅτι ὁ σύζυγός σας εἶνε ἓνας ἀνάγωγος . .

ΕΛΕΝΗ. Πολὺ ἀνάγωγος . .

ANNETA. Ἐνας πρόστυχος ἄνθρωπος . .

ΕΛΕΝΗ. Πρόστυχώτατος μάλιστα . .

ANNETA. Ἐνας ἀνήθικος . .

ΕΛΕΝΗ. Πολύ ανήθικος, κυρία . .

ΑΝΝΕΤΑ. Συκοφαντεῖ καὶ ὑβρίζει τοὺς πεθαμμένους . .

ΕΛΕΝΗ. Καὶ τοὺς ζωντανούς ἀκόμη . .

ΑΝΝΕΤΑ. Ἄ, τὸ παραδέχεσθε ;.. τί ἤλθετε λοιπὸν νὰ με παρακαλέσετε, ἀφοῦ γνωρίζετε τὰ προσόντα του ; . .

ΕΛΕΝΗ. Δι' αὐτὸ ἴσα-ἴσα ἤλθα' νὰ σᾶς ζητήσω ἐκδίκησιν κατ' αὐτοῦ τοῦ τέρατος, τοῦ μιαιροῦ, ποῦ δὲν ἔχει ἱερόν καὶ ὄσιον ἐπάνω του. . .

ΑΝΝΕΤΑ. (Μετὰ χαρᾶς καὶ ἐκλήξεως). Ἀλήθεια; . . καθήσατε λοιπὸν, κυρία, καθήσατε. . . (Ἡ Ἐλένη κάθηται). Τί τρέχει ; (Κάθηται παρὰ τὴν Ἐλένην).

ΕΛΕΝΗ. Ἄχ, κυρία .. πρὸ δέκα ἡμερῶν ἐχώρισα ἀπὸ τὸν ἄνδρα μου, καὶ χθὲς ἔμαθα ὅτι θὰ ζητήσῃ νὰ με διαζευχθῇ.

ΑΝΝΕΤΑ. Μπαᾶ ! . . . Καὶ διατί, ἂν ἐπιτρέπεται ; . .

ΕΛΕΝΗ. ὦ, οἱ ἄνδρες, οἱ ἄνδρες ! Εἶνε ὅλοι οἱ ἴδιοι . . — Φαντασθῆτε τὸν ἐπῆρα πρὸ πέντε ἐτῶν ἀπὸ ἔρωτα. . . ἤμουν νεωτάτη καὶ ἄθωα ὡς περιστερὰ . . . καὶ τὸν ἀγαποῦσα . . . δὲν ἤμπορῶ νὰ σᾶς παραστήσω πόσο τὸν ἀγαποῦσα !

ΑΝΝΕΤΑ. (Μετὰ προσποιητῆς συγκινήσεως). Ἄχ ! ὅπως καὶ ἐγὼ τὸν μακαρίτην Παναγόν μου !...

ΕΛΕΝΗ. Καὶ ἐν τούτοις, ἐπειδὴ τελευταῖον εἶχα τὴν ἀδυναμίαν νὰ κάμω μερικὰς περιποιήσεις πρὸς ἓνα κύριον Ψιττακόν...

ΑΝΝΕΤΑ. Καὶ με αὐτὸ τί ;..

ΕΛΕΝΗ. Μίαν ἡμέραν ποῦ τὸν εἶχα κοντά μου καὶ τοῦ ἔλεγα ἀθωότατα «σ' ἀγαπῶ», κ' ἐκεῖνος μοῦ ἀπαντοῦσε: «σ' ἀγαπῶ», καὶ ... τὸν ἐχάριδεα εἰς τὸ κεφάλι ... ἤλθεν ἔξασφα ὁ ἄνδρας μου ... τὸ παρεξήγησε, καὶ ... καὶ ... μ' ἔδλωξε ἀπὸ τὸ σπῆτι.

ΑΝΝΕΤΑ. Ἄ, τὸν ἄθλιον ! . . διὰ τόσῳ μικρὸν καὶ ἀθῶον πρᾶγμα ;...

ΕΛΕΝΗ. Εἶδετε κακό !..

ΑΝΝΕΤΑ. Ἄλλ' αὐτὸ εἶνε ἀποτρόπαιον !.. Ἐχετε πολὺ δίκην, κυρία ... πρέπει νὰ τὸν ἐκδικηθῆτε !...

ΕΛΕΝΗ. Ἠλπίζα ὅτι ἡ κυβέρνησις θὰ ἐκάλει εἰς τὰ ὄπλα καὶ τοὺς ἀπᾶλλοχγίνοντας...

ANNETA. Μήπως εἶνε τοιοῦτος καὶ ὁ ἄνδρας σας ;

EAENH. Δυστυχῶς, ναί. — "Ἡλπίζα ὅτι θὰ τὸν πάρουν στρατιώτην, ν' ἀξιωθῶ νὰ τὸν ἴδῶ μὲ τὴν βλούζαν καὶ τὸ τουφέκι εἰς τὴν γραμμὴν ... νὰ τὸν στείλουν εἰς τὰ σύνορα ... νὰ τὸν ρίξουν μέσα στὴ φωτιά, νὰ μάθω πῶς τὸν ἔπιασαν οἱ τουῦρκοι καὶ τὸν ἔγδαραν ζωντανὸν ... νὰ εὐχαριστηθῶ...

ANNETA. Ἐχετε δίκαιον, ἔχετε δίκαιον..

EAENH. (Περίλυπως). Ἀλλὰ μὲ ἐπληροφόρησαν χθὲς ἀσφαλῶς ὅτι δὲν θὰ κληθοῦν οἱ ἀπαλλαγέντες, διότι, ὅπως λέγουν, εἶνε μᾶλλον χρήσιμοι εἰς τὰς διαδηλώσεις παρὰ εἰς τὸν στρατόν, καὶ ἔτσι τὴν γλυτώνει ὁ προκομμένος.

ANNETA. Τί κρῖμα !... (ἰδίᾳ). Καλλίτερα γιὰ μένα !..

EAENH. Λοιπὸν, ἄλλο μέσον ἀπὸ σᾶς δὲν ἔχω, νὰ τὸν τιμωρήσω καὶ ικανοποιηθῶ...

ANNETA. Εὐχαρίστως, ἂν ἤμπορῶ..

EAENH. Γνωρίζω ὅτι σᾶς χρεωστᾶ..

ANNETA. Ναί.

EAENH. Ἡξεύρω πῶς δὲν ἔχει χρήματα τώρα. — Κάμετέ μου τὴν χάριν νὰ τὸν φυλακίσετε, ν' ἀξιωθῶ νὰ τὸν ἴδῶ κλεισμένον μὲ τοὺς λωποδύτας, καὶ θὰ σᾶς εἶμαι εὐγνώμων...

ANNETA. (Μειδιῶσα). Τί σύμπτωσης !... Δὲν θέλω νὰ σᾶς πουλήσω ἐκδούλευσιν... Σήμερα ... πρὸ ὀλίγου, ἐθύμωσα τόσο μὲ τὸν ἄνδρα σας, διότι μοῦ ἔστειλε ἓνα γράμμα ὑβριστικό, ὥστε ἐφώναξα τὸν δικηγόρον μου καὶ τοῦ παρήγγειλα νὰ τὸν φυλακίσῃ ἀμέσως...

EAENH. (Ἐγειρομένη καὶ ἐναγκαλιζομένη μετὰ διαχύσεως τὴν Ἀνέταν). Ἄχ ! τί καλὴ ποῦ εἴσθε !... θὰ φυλακισθῇ σήμερα; ... δίχως ἄλλο ;... μὰ, δίχως ἄλλο ;...

ANNETA. Ὑποθέτω.

EAENH. Μὲ καθυποχρεώσατε .. θὰ σᾶς εἶμαι ἀφωσιωμένη μέχρι τάφου... — Ἀλλὰ νὰ μὴ σᾶς ἐνοχλῶ περισσότερο... Μοῦ ἐπιτρέπετε νὰ περάσω ἀργότερα νὰ μάθω τί ἔγινε ;...

ANNETA. Ὅπως θέλετε..

EAENH. Μερσί, κυρία Πανανοῦ.. — Ἄχ, τί χαρὰν ποῦ ἐπῆρα !... τὸ τέρας !.. τώρα θὰ μὲ συλλογισθῇ.. — Ὠρεβουάρ.

ANNETA. Χαίρετε.

(Ἡ Ἐλένη ἐξέρχεται διὰ τῆς θύρας τοῦ μέσου).

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ

ANNETA εἶτα καὶ ΜΑΡΟΥΛΑ

ANNETA. Πόσα παράξενα βλέπει κάνεις εἰς τὸν κόσμον! . .
 — Μία γυναικούλα τόσῳ νέα, τόσῳ ὡμορφη, νὰ τὴν διώξῃ ὁ
 ἄνδρας τῆς, διότι εἶχε ἀδυναμίαν σ' ἓνα πουλί . . . σ' ἓνα
 παπαγάλο! . . μὴ χειρότερα! — ἦταν αὐστηρὸς καὶ ὁ Πα-
 νανὸς μου—διότι τέλος πάντων ἦτο πολὺ ἡλικιωμένος ὁ μα-
 καρίτης καὶ ἐγὼ πολὺ νέα — μὰ δὲν εἶχε τέτοιες ἰδιοτρο-
 πίες . . . Δὲν μ' ἄφηνε νὰ φανῶ στὸ παράθυρο· ἀλήθεια . . .
 οὔτε νὰ βγαίνω ἔξω μόνη, οὔτε νὰ δέχωμαι ἐπισκέψεις, οὔτε
 νὰ διαβάζω βιβλία περὶ . . . ἀνδρῶν . . . ἀλλὰ δὲν μοῦ ἔ-
 καμε ποτὲ παρατήρησιν διὰ τὸ μαῦρο σκυλλάκι μου, ποῦ
 εἶχε συνειθίσει μάλιστα τὸ χρυσὸ μου νὰ κοιμᾶται μαζῆ μου.
 — Ἄπ' αὐτὸ καταλαβαίνω τί διαστρεμμένος ἄνθρωπος θὰ
 εἶνε αὐτὸς ὁ κύριος Ψυχούλης!

(Εἰσέρχεται ἐν σπουδῇ ἡ Μαρουῖλα δεξιᾷ.)

ΜΑΡΟΥΛΑ. Ἄ, κυρία . . κυρία . . ποῦ νὰ σᾶς τὰ λέω! . .

ANNETA. Τί εἶνε; . .

ΜΑΡΟΥΛΑ Ἐπῆγα ἐδῶ κοντὰ στὸ φούρνο νὰ πάρω τὸ παν-
 τεσπάνι μας . . .

ANNETA. Ἄ, μπράβο . . ἐψήθηκε καλὰ; . . ἐφούσκωσε; . .

ΜΑΡΟΥΛΑ. Τόσῳ καλὸ ἦτανε, ποῦ τὸ ζουλέψαν κι' ἄλλοι! . .

ANNETA. Πᾶμε νὰ τὸ 'δῶ . . (προχωρεῖ ἵνα ἐξέλθῃ.)

ΜΑΡΟΥΛΑ. Τί νὰ 'δῆτε κυρία; . . δὲν σᾶς εἶπα πῶς τὸ
 ζουλέψαν ἄλλοι; . . .

ANNETA. (Ἐφισταμένη.) Δηλαδή; . . .

ΜΑΡΟΥΛΑ. Τῆ στιγμῇ πού 'βγαίνα ἀπὸ τὸ φούρνο, περνού-
 σανε ἓνα σωρὸ ἀντάρτηδοι, ἀπὸ 'κεῖνοι τῆς στραβαετοὶ ποῦ
 λένε, κι' ἐφωνάζανε «ζήτ' ὁ πόλεμος» . . . Ἐγέμισ' ὁ δρό-
 μος . . . ἓνα κακό . . . μιὰ βοή . . . Ἐτρεχ' ὁ κόσμος
 ἀπὸ πίσω τους . . .

ANNETA. Κι' ἔπειτα; . .

ΜΑΡΟΥΛΑ. Νά, κόσμος . . νά! . . Ἐκάνανε ὅλοι σὰν δαι-
 μονισμένοι, τόσῳ δαιμονισμένοι, ποῦ νοιώθω ἔξαφνα καὶ χά-
 νεται τὸ ταψὶ ἀπὸ τὰ χέρια μου . . .

ANNETA. Τὸ παντεσπάνι μας ; . .

ΜΑΡΟΥΛΑ. Ἀμέ ! . .

ANNETA. Καὶ τί ἔκανες ;

ΜΑΡΟΥΛΑ. Τί νὰ κάμω ; . .

ANNETA. Ἐπρεπε νὰ τρέξης στὴν ἀστυνομία . . νὰ τοὺς συλλάβουν . . .

ΜΑΡΟΥΛΑ. Ἦταν ἐκεῖ ἓνας ἀστυσφύλακας καὶ τοῦ τῶπα . . . μὰ ἐκεῖνος μὲ ἔβρισε μάλιστα . . . « Δὲν ντρέπεσαι, μοῦ λέει, χαλάλι νᾶνε τῶν παλληκαριῶ ποῦ θὰ σκοτοθοῦνε γιὰ τὴν πατρίδα, καὶ θὰ λευθερώσουνε τίς δούλες τῆς Μακεδονίας ! »

ANNETA. Ὠραῖα ! . . πολὺ Ὠραῖα ! . . . Ἄλλο δὲν μὲνει παρὰ νὰ ἔλθουν καὶ μέσα στὰ σπήτια μας νὰ λευθερώσουν καὶ μᾶς ἀπὸ ὅ,τι ἔχομε ! . . .

ΜΑΡΟΥΛΑ. Καὶ εἶχαν ἓνα ἐνθουσιασμὸ ὅλοι τους, κυρία ! . . — Ἄμ' ἐκεῖνος ὁ φούρναρης ! . . . Ἐπετάχθηκε στὸ δρόμο μὲ μιὰ τόση μαχαίρα καὶ τὴν κουνούσε δεξιᾶ κι' ἀριστερᾶ, κι' ἔλεγε πῶς πάει κι' αὐτὸς νὰ σφάξῃ τούρκους ! . . Πῶ, πῶ ! . . κόπηκε τὸ αἷμά μου ! . . .

ANNETA. Τί τρέλλα ! . .

ΜΑΡΟΥΛΑ. Ἦταν ἐκεῖ κι' ἓνας ἀμαξῆς ἀπὸ τὸν Περαία, κι' ἔλεγε πῶς ἐπιάσανε οἱ ἀντάρτηδοὶ στὰ σύνορα ἓνα χότζα μὲ μιὰ κόκκινη καθοῦκα θεόβρατη, καὶ μὲ κάτι γένεια σὰν σκοῦπα, καὶ τοῦ τὰ κόψανε πέρα-πέρα, καὶ τὸν ἀλείψανε πετρέλαιο νὰ τὸν κάψουν.

ANNETA. Τί ἀνοησίες εἶνε αὐτές, Μαρούλα ! . . δὲν ντρέπεσαι ; . . .

ΜΑΡΟΥΛΑ. Στὸ φούρνο τὰ ἔλεγαν, κυρία . .

ANNETA. Σιώπα καὶ δὲν ἔχω διάθεσι ν' ἀκούω κουταμάρες. — Πηγαίνω νὰ κάνω δύο γράμματα, καὶ ἂν ἔλθῃ ὁ δικηγόρος μου, ὁ κύριος Δεκρέτος, μὲ εἰδοποιεῖς (προχωρεῖ ἵνα ἐξέλθῃ ἀριστερᾶ.)

ΜΑΡΟΥΛΑ. Μάλιστα, κυρία.

ANNETA. (Ἐπισταμένη.) Ἀλήθεια . . ἔστειλε ὁ γιατρὸς νὰ βγάλῃ τὴν πλάκα του ἀπὸ τὴν πόρτα μας ; . .

ΜΑΡΟΥΛΑ. Ἦλθε τὸ πρῶτ' ὁ ὑπὸνόμετός του, μὰ δὲ μπόρεσε

νά τή ξεβιδώση, γιατί δὲν εἶχε ἐργαλεῖο, κι' εἶπε πῶς θὰ φέρη ἔπειτα ἓνα μάστορη . . .

ANNETA. (Ὁργίλως.) Ἡύραμε τὸν μπελαῖ μας καὶ μ' αὐτὸν τὸν ἐξοχώτατον! . . . (ἀπέρχεται ἀριστερᾶ.)

ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΜΑΡΟΥΛΑ, μόνη

ΜΑΡΟΥΛΑ. Οὔτε ψῦλλος νᾶμουμε στὸ κόρφο τοῦ γότζα, ποῦ (κάμνουσα ὑπὸ τὸν πώγωνά της χειρονομίαν κινήσεως φαλίδος) τοῦ τὰ 'κόψανε τοῦ κακομοίρη! Πῶ, πῶ! . . . τί ἔχει νὰ γίνη! . . . ρουθοῦνι τούρκικο δὲ θὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὴς 'δικοί μας. — Ὅσο συλλογίζομαι κ' ἐκεῖνο τὸ καλοψημένο τὸ παντεσπάνι μας, ποῦ τυραννιούμαστε τόση ὥρα μὲ τὴν κυρία νὰ τὸ κάνομε!.. ποιὸς νὰ μᾶς ἔλεγε πῶς θὰ τὸ φᾶνε οἱ στραβαετοί . . . καὶ τὸ καῦμένο τὸ ταψί μας τὸ μπακιρένιο, ποῦ τὸ γανώσαμε χτές, ποιὸς ξέρει σὲ πόσους φούρνους τῆς Μακεδονίας θὰ δουλέψῃ γιὰ ψητό! . . . "Ἐτσ' εἶν' ὁ κόσμος!

(Ἐξέρχεται δεξιᾶ, ἐνῶ συγχρόνως εἰσέρχεται μετὰ προσοχῆς καὶ τεταραγμένος διὰ τῆς θύρας τοῦ μέσου ὁ Ψυχούλης.)

ΣΚΗΝΗ ΠΕΜΠΤΗ

ΨΥΧΟΥΛΗΣ, εἶτα καὶ ΜΑΡΟΥΛΑ

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Δὲν πιστεύω νὰ μὲ εἶδαν πῶς ἐτρόπωσα σ' αὐτὸ τὸ σπῆτι. — Οὔφ! τί κίνδυνον διέτρεξα!... νὰ περάσω τὰς ἀγίας ἡμέρας τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου καὶ τὴν ἐνδοξον ἀνάστασίν του εἰς ... τοῦ Κόκλα! — Καὶ ὅλ' αὐτὰ τὰ παθαίνω ἀπὸ τὴν βλακειάν τοῦ Κακαρούχα... Ἔρχεται χθὲς τὴν νύκτα καὶ μοῦ λῆει πῶς ἐδημοσιεύθη τὸ διάταγμα περὶ ἀναστολῆς τῆς ἐκτελέσεως τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων. Δόξα σοι ὁ θεός, εἶπα' ἄς βάλῃ τώρα τουλουμοτύρι ἢ κυρία Πανανοῦ στὴν ἀπόφασί της... Θὰ ἡμπορέσῃ καὶ ὁ Ψυχούλης νὰ φωνάξῃ ἐλεύθερα εἰς τοὺς δρόμους ὀλίγα ζήτω γιὰ τὸν πόλεμο, νὰ ξεθυμάνῃ! Καὶ ἔτσι' ἔγρηξα ἔξω σήμερα. Ἡμουν στὴν πλατεῖα Κάνιγγος καὶ ἐχάλασα ποῦ 'περνοῦσαν

κάτι ἐθελονταί... "Ἐξαφνα 'νοιώθω ἓνα χέρι καὶ μ' ἀρπαῖ ἀπὸ τὸ γιαικᾶ ... γυρίζω ... ὦ φρίκη !... ἦταν ὁ δικηγόρος Δεκρέτος μ' ἓνα δικαστικὸ κλητῆρα... 'Ακούω «ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου ... κυρία Πανανοῦ ... φυλακῆ...» — «Βρὲ ἄ- μάν !—φωναίζω—δικαιοστάσιον !...» — Οἱ πρόμαχοι ὅμως τῆς πατρίδος, ποῦ περνοῦσαν, ἐπρομάχησαν καὶ γιὰ 'μένα... ἀρχίζουσι στὲς κατακεφαλιᾶς τὸν κλητῆρα, σηκώνουσι στὰ χέ- ρια τὸ δικηγόρο, κ' ἔτσι βρίσκω καιρό, καὶ τὸ κόβω στὰ πό- δια ... τρέχω ... τρέχω ... βλέπω μιὰ πόρτα ἀνοικτὴ μὲ τὴν ἐπιγραφή ἐνὸς γιαιτροῦ ... τρυπῶ μὲσα, καί... 'Ἰδοὺ ἐγὼ σῶος καὶ ἐλεύθερος, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι, χωρὶς νὰ καθήσω σὲ ὑγρασίεις, αἰσθάνομαι πῶς εἶμαι 'λίγο βρεγ- μένος . . .

(Εἰσέρχεται ἡ Μαροῦλα δεξιᾷ),

ΜΑΡΟΥΛΑ. ('Ἰδία βλέπουσα τὸν Ψυχούλην). Μπαῖ !.. ποῖος εἶν' αὐτὸς ὁ κύριος ; θ' ἄφησα φαίνεται ἀνοικτὴ τὴ πόρτα, ὅταν 'γύρισα τρομαγμένη ἀπ' τὸ φούρνο, καὶ 'μπῆκε χωρὶς νὰ τὸν καταλάβω... (τῷ Ψυχούλῃ). Τί θέλετε, κύριε ;...

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. "Α, θέλω τὸν γιαιτρον .. ἂν δὲν εἶν' ἐδῶ, δὲν πειράζει. . . Ἢὰ περιμένω . . . τὸν θέλω διὰ ... διὰ μιάν γένναν...

ΜΑΡΟΥΛΑ. ('Ἰδία). Νά τί μᾶς κάν' ἡ πλάκα ! . . . (τῷ Ψυ- χούλῃ). Δὲν κάθεται' ἐδῶ κανέναν γιαιτρον, κύριε...

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Δὲν γίνεταί . . . ἐδιάβασα στὴν πόρτα τ' ὄνο- μά του...

ΜΑΡΟΥΛΑ. (Μειδιῶσα). "Ἐχετε δικηρο .. μά...

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Βλέπεισι λοιπόν...

ΜΑΡΟΥΛΑ. Καθότανε πρὶν ἐδῶ ὁ γιαιτρον ποῦ λέτε . . . μά εἶνε τρεῖς 'μέρες ποῦ ἔφυγε κ' ἤρθαμε καὶ 'καθήσαμε 'μεῖς...

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. "ὦ, διάβολε !..

ΜΑΡΟΥΛΑ. 'Ἐδῶ κάθεται ἡ κυρία μου κ' ἐγώ..

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. ('Αποφασιστικῶς). Λοιπόν θέλω νὰ 'δῶ τὴν κυ- ρίαν σου.

ΜΑΡΟΥΛΑ. Τί τὴν θέλετε ; . . ἡ κυρία μου δὲν εἶνε μα- μὴ ... εἶνε...

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Χήρα !.. Νέα :...

ΜΑΡΟΥΛΑ. Μάλιστα.

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Τότε πρέπει νὰ τὴν ἰδῶ δι' ἄλλο..

ΜΑΡΟΥΛΑ. (Ἰδίᾳ). Μήπως εἶνε τρελός ;

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Πήγαινε σὲ παρακαλῶ νὰ τὴν εἰδοποιήσης . .

ΜΑΡΟΥΛΑ. Καλὰ . . . πηγαίνω . . (Ἰδίᾳ, ἐνῶ ἀπέρχεται ἀριστερᾶ) "Ὅπως κατάντησε ἡ Ἀθήνα τώρα, δὲν ἔμπορεῖ κανεὶς νὰ καταλάβῃ ποιοὶ εἶνε οἱ γνωστικοί, καὶ ποιοὶ ἔχασαν τὰ μυαλά τους ! (Ἀπέρχεται ἀριστερᾶ).

ΣΚΗΝΗ ΕΚΤΗ

ΨΥΧΟΥΛΗΣ, εἶτα καὶ ΑΝΝΕΤΑ καὶ ΜΑΡΟΥΛΑ

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Θαρρῶ πῶς τὰ ἔμπλεξαμε ! . . "Ἄν ἦτανε γιατρὸς θὰ περνοῦσα γιὰ ἄρρωστος, καὶ σίγουρα θὰ μοῦ εὔρισκε πυρετὸν σαράντα βαθμοὺς τοῦλάχιστον. Μὰ τί θὰ ἔπῳ εἰς μίαν κυρίαν, ἡ ὁποία μάλιστα εἶνε γήρα καὶ νέα ; . . . Ἀλλὰ καὶ τί νὰ κάμω ; . . . Δὲν τολμῶ νὰ φύγω ἀκόμα μὴν τύχη καὶ τριγυρίζει ἐδῶ κάτω ὁ κλητῆρας... (Βλέπων αἴφνης τὴν εἰς τὸ βάθος προσωπογραφίαν) Τί βλέπω ! . . . τὸ κάδρο τοῦ γέρω-Πανανοῦ ! . . . Μπᾶ ! σὲ καλὸ μου ! . . τί θέλει ἐδῶ ὁ γέρο-Πανανός ; . . . καὶ θαρρεῖς πῶς μὲ κυττάζει μ' ἐκεῖνο τὸ παμπόνηρο τὸ ἔματι του ! (Κινῶν τὴν κεφαλὴν) "Ὅπου φαίνεται καὶ μόνῃ ἡ σκιά τοῦ Πανανοῦ, δὲν ὑπάρχει ἀσφάλεια τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας τοῦ Ψυχούλη . . . Ἡ ἐμφάνισίς του μάλιστα εἰς αὐτὴν τὴν κρίσιμον στιγμὴν, εἰς τὴν ὁποίαν εὔρισκομαι ἐξ αἰτίας του, δὲν μοῦ φαίνεται καλὸς οἰωνός . . . Καλλίτερα νὰ τὸ στρίβω μὲ τρόπον καὶ ἔχει ὁ Θεὸς γιὰ τὸν κλητῆρα . . . (Ἐνῶ προχωρεῖ εἰς ἐξέλθῃ διὰ τῆς θύρας τοῦ μέσου ἀκροποδητεῖ, εἰσέρχεται ἀριστερᾶ ἡ Ἀννέτα μετὰ τῆς Μαρούλας, ἧτις ἀπέρχεται διὰ τῆς θύρας τοῦ μέσου.)

ΑΝΝΕΤΑ. Μὲ συγχωρεῖτε, κύριε . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (Ἰδίᾳ). Οὐφ ! . . τὴν ἔπαθα . . . (τῇ Ἀννέτᾳ) ὑποκλίνων) Κυρία . . .

ΑΝΝΕΤΑ. Μ' ἐζητήσατε ; . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Μάλιστα . . . ἤθελα . . ἤθελα . . (Ἰδίᾳ.) Τί νὰ τῆς ἔπῳ τώρα ; . . .

ΑΝΝΕΤΑ. Δὲν ἔχω τὴν εὐχαρίστησιν νὰ σᾶς γνωρίζω . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Δὲν πειράζει . . . θὰ μὲ γνωρίσετε . . ἤθελα

σᾶς εἶπῶ ὅτι . . . (σιγὰ καὶ πλησιάζων) μήπως εἶναι φόβος
 βοῶς νὰ μᾶς ἀκούσῃ κανένας ; . . .

ANNETA. (Ἐνθουσιαστικῶς) Διατί ; . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Διότι ὅ,τι θὰ σᾶς εἶπω εἶναι σπουδαῖον μυ-
 στικόν ! . . .

ANNETA. (ὡς ἄνω) Τί λέγετε ! . . . (ἰδίᾳ) Ποῖός νὰ ἦνε,
 Θεέ μου ! . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Λοιπὸν δὲν εἶναι φόβος νὰ μᾶς ἀκούσῃ κανέ-
 νας ; . . .

ANNETA. Ὁχι . . . εἴμεθα μόνοι, κύριε . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (Σιγὰ καὶ σοβαρῶς) Κυρία, ἔλαβον τὴν ἐπίσημον
 ἐντολήν — ἐννοεῖτε . . . τὴν ἐπίσημον — νὰ ἐπισκεφθῶ ὅλας
 τὰς χήρας τῆς πρωτευούσης . . .

ANNETA. Διατί ; . . . Μήπως ἡ κυβέρνησις σκέπτεται νὰ
 ὑπαγάγῃ καὶ ἡμᾶς εἰς τὸν νόμον τῆς εἰσφορᾶς, καὶ νὰ μᾶς
 χρησιμοποιοῦσιν ὡς νοσοκόμους ; . . . ἤκουσα νὰ τὸ λέγουν . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Δὲν εἶνε ἀκριβῶς αὐτὸ . . . ἀλλὰ . . .

ANNETA. Τότε σᾶς δηλώνω καὶ ἐγὼ ἐπίσημως ὅτι, ἐπειδὴ
 ἐπέρασεν τὸ ἔτος τῆς χηρείας μου, εἶμαι πρόθυμος, προθυ-
 μοτάτη μάλιστα, νὰ ἔλθω εἰς νέον γάμον, διὰ νὰ . . . ἀπο-
 φύγω τὴν εἰσφοράν.

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Εὐτυχῆς ὁ θνητός, ὁ ὁποῖος θ' ἀξιωθῆ τῆς προ-
 τιμῆσεώς σας . . .

ANNETA. Κύριε . . . (ἰδίᾳ) Φαίνεται νέος καθὼς πρέπει . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Ἄλλη εἶναι ἡ ἀποστολή μου, κυρία . . . — Εἶ-
 μαι — μὴ τρομάξετε . . .

ANNETA. Τί εἶσθε ; . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (Σιγὰ) Εἶμαι . . . ἐκ τῶν ἀοράτων μελῶν τῆς
 Ἑθνικῆς Ἑταιρίας . . .

ANNETA. (Ἐκπληκτικῶς) Ἀλήθεια ; . . . Καθήσατε, παρα-
 καλῶ, καθήσατε, κύριε . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (ἰδίᾳ) Ἐκόλλησε ! . . . (Καθήμενος) Μάλιστα
 τῆς μυστικῆς αὐτῆς Ἑταιρίας, ἡ ὁποία θὰ ἐλευθερώσῃ τοὺς
 δούλους ἀδελφούς μας . . . καὶ . . .

ANNETA. (Καθήμενη συγχρόνως μετὰ τὸν Ψυχούλην) Τὰ γνωρίζω
 . . . τὰ γνωρίζω . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Ἐκαστὸν ἀόρατον μέλος ἀνέλαβε νὰ μυήσει εἰς

τὸν σκοπὸν τῆς ἐταιρίας ὠρισμένην τάξιν ἀνθρώπων . . .
Εἰς ἐμέ, ὡς νεώτερον, ἀνετέθη . . . ἡ μύησις τῶν χηρῶν
τῆς πρωτευούσης . . .

ANNETA. (ἰδίᾳ)· Τί συμπαθητικὸς ποῦ εἶνε! . . . (Τῷ Ψυ-
χοῦλῃ)· Δὲν ἤμποροῦσε νὰ γίνῃ καλλιτέρα ἐκλογή . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Μὲ κολακεύετε, κυρία μου . . .

ANNETA. "Ἦλθετε λοιπὸν διὰ νὰ μὲ μυήσετε ; . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. "Ἄν τὸ ἐπιτρέπετε . . .

ANNETA. Εὐχαρίστως μάλιστα. (ἰδίᾳ)· Τὶ χαριέστατος ποῦ
εἶνε! . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (ἰδίᾳ)· Τώρα ἤμπορῶ νὰ φλυαρῶ ἕως τὸ βράδυ,
καὶ ἄς περιμένη ὁ κύριος Δεκρέτος μὲ τὸν κλητῆρά του!
(τῇ Ἀννέτᾳ)· Λοιπὸν, κυρία, πρῶτον ἄρθρον τῆς κατηγήσεώς
μας, εἶνε τὸ τοῦ Εὐαγγελίου: «Ὁ ἔχων δύο χιτῶνας δότω
τὸν ἓνα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν του» . . .

ANNETA. Δηλαδή . . . χρηματικὴ παροχή . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Ὑπὲρ τῆς Ἐταιρίας μάλιστα.

ANNETA. Δυστυχῶς ἡ ἰδική μου προσφορά δὲν ἤμπορεῖ νὰ
εἶνε μεγάλη, διότι ὁ μακαρίτης ὁ Παναγός μου . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (Ἀποτόμως ἀναπνῶν ἐπὶ τοῦ καθίσματός του)· Ποιὸς
εἶπετε ; . . . ὁ Πα . . . πα . . . πα . . . νανός σας ; . . .

ANNETA. Μάλιστα ὁ μακαρίτης σύζυγός μου . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (Κατάπληκτος)· Ἐλέγετο Παναγός ὁ σύζυγός
σας ; . . . Εἴσθε ἡ χήρα τοῦ κυρίου Παναγοῦ ; . . . τοῦ κυ-
ρίου Δαυὶδ Παναγοῦ ; . . .

ANNETA. Μάλιστα.

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (Δεικνύων τὴν εἰς τὸ βάθος προσωπογραφίαν)· Τοῦ
πρωτοτύπου αὐτῆς τῆς εἰκόνας ; . . .

ANNETA. Μάλιστα.

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (ἰδίᾳ)· Βοήθα, Παναγιά μου! . . . Ἐπεσα στὸ
στόμα τῆς λύκαινας! . . .

ANNETA. Διὰ τί ἐκπλήττεσθε ; . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Διότι . . . διότι . . . — πῶς νὰ σᾶς 'πῶ — μοῦ
φαίνεται πολὺ παράξενο νὰ ἦσθε σεῖς ἡ χήρα του . . . τόσο
νέα . . .

ANNETA. (Μειδιῶσα)· Δὲν τὸν ἐπῆρα βέβαια ἀπὸ ἔρωτα . . .
— Ἄλλὰ τὸν ἐγνωρίζετε τὸν μακαρίτην ; . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. "Αν τὸν ἐγνώριζα! . . . Καὶ ποῖος ἐκ τῶν ὁμοίων μου δὲν ἐγνώρισε τὸν ἀξιαγάπητον κύριον Παναγόν; . . . Ἐγὼ μάλιστα ἐξαιρετικῶς . . . καὶ πάντοτε τὸν ἐνθυμούμαι . . . "Αχ! πόσες φορές τὸν βλέπω καὶ εἰς τὸν ὑπνο μου! . . .

ANNETA. Ποία στοργή! . . . ἦσθε λοιπὸν φίλοι; . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Στενωτάτοι . . . διότι . . . καὶ ὁ ἀείμνηστος ἦτο ἀόρατον μέλος τῆς Ἑθνικῆς Ἑταιρίας . . .

ANNETA. Μπᾶ! . . . δὲν τὸ ἤξευρα . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Ἄλλ' ἐπιτρέψατέ μου νὰ πηγαίνω, κυρία, διότι . . .

ANNETA. Πῶς! . . . δὲν θὰ μὲ κατηχήσητε; . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Βεβαιότατα . . . ἀλλὰ . . . ἄλλην ἡμέραν . . . διότι . . . συλλογισθῆτε ὅτι πρέπει νὰ ἐπισκεφθῶ ὅλας τὰς χήρας τῶν Ἀθηνῶν . . . καὶ δὲν εἶναι ἴλιγαί . . . τέσσερες χιλιάδες τοῦλάχιστον . . . ποῦ καιρός! . . .

ANNETA. Ἄλλὰ νὰ ἐπανεέλθετε . . . Ἐγὼ τὸ βράδυ δὲν ἐξέρχομαι . . . Ἐλάτε λοιπὸν . . . σήμερα . . . αὔριον, νὰ πάρωμεν τὸν καφὲ μαζύ . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Μάλιστα . . . θὰ ἔλθω . . . (προχωρῶν πρὸς τὴν θύραν τοῦ μέσου). Χαίρετε.

ANNETA. Φεύγετε χωρὶς νὰ μοῦ ᾤητε τὸ ὄνομά σας; . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (Σοβαρῶς καὶ μετὰ στόμφου). Τὸ ὄνομά μου; . . . τὸ ὄνομά μου; . . . θὰ τὸ μάθετε μίαν ἡμέραν, ὅταν θὰ τὸ ἀναγράψῃ ἡ ἱστορία . . . μαζύ μὲ τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Παναγνοῦ . . . Σήμερα εἶνε ἀδύνατον . . . ὁ κανονισμὸς μας ἀπαγορεύει εἰς τὰ ἀόρατα μέλη νὰ λέγωσι τὸ ὄνομά των, ἐπιποινῇ . . . συλλήψεως καὶ φυλακίσεως.

ANNETA. Δὲν ἐπιμένω λοιπὸν . . . Ἄλλὰ νὰ σᾶς ἐπανίδω.

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Δίχως ἄλλο. (ἰδίᾳ). Τώρα κι' ἄλλη μιὰ φορὰ! . . . φτηνὰ τὴ γλύτωσα! . . . (ἀπέρχεται διὰ τῆς θύρας τοῦ μέσου.)

ΣΚΗΝΗ ΕΒΔΟΜΗ

ANNETA, μόνη.

ANNETA. Τί ὥρατος νέος! . . . Καὶ αὐτὸ τὸ μυστήριον, μὲ τὸ ὅποσον περιβάλλεται ἔχει τὰ θελγητρά του. — Δὲν ἤμ-

ποροῦσε νὰ εὐρῆ καλλίτερον ἀπόστολον ἢ Ἐθνικὴ Ἑταιρία, διὰ νὰ κατηχήσῃ εἰς τὸν σκοπὸν τῆς τὰς γυναῖκας, καὶ ἰδίως τὰς χήρας . . . Νομίζω ὅτι ἤρχισα νὰ τὸν συμπαθῶ. Τὴ κρῖμα ὅμως νὰ μὴ γνωρίζω τ' ὄνομά του ! . . . Ἄλλὰ . . . πιστεύω νὰ ἐπανέλθῃ . . . Πόσον ἐπιθυμῶ ν' ἀκούσω τὴν κατήχησίν του ! . . . (Ἀπέρχεται ἀριστερᾶ, μετὰ στιγμὴν δ' εἰσέρχεται μετὰ σπουδῆς διὰ τῆς θύρας τοῦ μέσου ὁ Ψυχούλης ἔντρομος.)

ΣΚΗΝΗ ΟΓΔΟΗ

ΨΥΧΟΥΛΗΣ, εἶτα καὶ ΜΑΡΟΥΛΑ

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Συμφορά μου ! . . . ὅταν ἔβγαίνα εἶδα ἀπὸ τὸ παράθυρο τοῦ διαδρόμου εἰς τὴν αὐλὴν, τὸν δικηγόρον τῆς, ἐκεῖνον τὸν θεοκατάρατον Δεκρέτον ! (Ἄτενίζων τὴν προσωπογραφίαν.) Δὲν τὸ εἶπα ἐγὼ πῶς ἡ ἐμφάνισις τοῦ γέρο-Πανανοῦ ἐδῶ μέσα δὲν ἦτο καλὸς οἰωνός ; . . . Ἄν ἔλθῃ ἐπάνω ὁ Δεκρέτος, ἐπιάστηκα σ' ἀλαγὸς στὸ δόκανο ! (Δεικνύων τὴν πυγμὴν του πρὸς τὴν εἰκόνα.) Ἄχ, γέρο-Πανανέ, τί μου κάνεις καὶ πεθαμμένος, καὶ ἀνήμερα τῶν Βαίων μάλιστα ποῦ ἐμπήκεν ὁ Κύριος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ἐν πομπῇ καὶ παρατάξει ! . . . — Ποῦ νὰ κρυφτῶ τώρα ;

(Εἰσέρχεται διὰ τῆς μεσαίας θύρας ἡ Μαρούλα.)

ΜΑΡΟΥΛΑ. Μπα ! . . . ἐδῶ εἶσθε ἀκόμα, κύριε ; . . . καὶ ἡ κυρία μου ποῦ εἶνε ; . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Νομίζω πῶς ἐπῆγε μέσα . . .

ΜΑΡΟΥΛΑ. Τὴν θέλει ὁ δικηγόρος τῆς (προχωρεῖ πρὸς τὴν θύραν ἀριστερᾶ.)

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (Ἐμποδίζων αὐτήν.) Στάσου, κοπέλλα μου . . . — Ποιὸς δικηγόρος εἶνε ; . . . ὁ κύριος Δεκρέτος ; . . .

ΜΑΡΟΥΛΑ. Μάλιστα.

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Διῶξέ τον, πές του νὰ φύγῃ ἡ κυρία σου δὲν ἔμπορεῖ νὰ τὸν δεχθῇ σήμερα . . . ἄς ἔλθῃ αὐριον . . . διῶξε τον ὑπ' εὐθύνην μου . . .

ΜΑΡΟΥΛΑ. Τί λέτε καλέ ! . . . Ἐκείνη μοῦ εἶπεν, ἅμα ἔλθῃ ὁ δικηγόρος τῆς, νὰ τὴν εἰδοποιήσω . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Καὶ εἰς ἐμένα εἶπε, ἅμα ἔλθῃ, νὰ σοῦ παρχη-

γείλω νὰ τοῦ πῆς πῶς δὲν ἤμπορεῖ νὰ τὸν δεχθῆ ἡ σήμερα...
 Λοιπὸν πές του το νὰ φεύγη . . .

ΜΑΡΟΥΔΑ. Μὰ εἶνε καὶ μία κυρία ἔξω . .

ΨΥΧΟΥΔΗΣ. Κυρίες ἄς ἔλθουν ὅσες καὶ ἂν ᾔγινε . . ὁ δι-
 κηγόρος νὰ μὴν ἔλθῃ . . .

ΜΑΡΟΥΔΑ. Ἄφου σᾶς τὸ εἶπεν ἡ κυρία μου . . (Ἐξέρχεται
 διὰ τῆς μεσαίας θύρας.)

ΣΚΗΝΗ ΕΝΝΑΤΗ

ΨΥΧΟΥΔΗΣ, εἶτα καὶ ΕΛΕΝΗ, εἶτα καὶ ΑΝΝΕΤΑ

ΨΥΧΟΥΔΗΣ. Ἦρχισα ν' ἀναπνέω πάλι . . ὁ δικηγόρος τῆς
 θὰ φύγη, καὶ σὲ ἴλιγη ὥρα ὁ δρόμος θὰ εἶνε ἐλεύθερος . .
 (ἀποτεινόμενος πρὸς τὴν εἰκόνα). Ἄν τὴν γλυτώσω πειά, Πανα-
 νέ μου, θὰ κάνω μιὰ λειτουργιὰ γιὰ τὴ ψυχὴ σου. (Εἰσέρχε-
 ται διὰ τῆς θύρας τοῦ μέσου ἢ Ἐλένη.—Βλέπων αὐτὴν, ἰδίᾳ). Θεέ
 μου! . . ἡ γυναϊκά μου! . . .

ΕΛΕΝΗ. (ἰδίᾳ, βλέπουσα τὸν Ψυχούλην). Ἐκεῖνος! . .

ΨΥΧΟΥΔΗΣ. (Προχωρῶν πρὸς αὐτὴν). Τί θέλεις ἐδῶ; . .

ΕΛΕΝΗ. Δὲν ἔχω νὰ σοῦ δώσω λόγον . . Σὺ τί θέλεις; . .

—Ἄ, θὰ ἤλθες νὰ παρακαλέσης τὴν κυρίαν Πανανοῦ νὰ
 μὴ σὲ φυλακίσῃ, αἶ; . . .

ΨΥΧΟΥΔΗΣ. Ἐγὼ νὰ παρακαλέσω τὴν κυρίαν Πανανοῦ, ποῦ
 ἔρχομαι ἐλεύθερα ὁπόταν θέλω εἰς τὸ σπῆτί της καὶ εἶμαι
 φίλος της; . . .

ΕΛΕΝΗ. (*Ἐκπληκτος). Εἶσαι φίλος της; . . σύ; . . .

ΨΥΧΟΥΔΗΣ. Ναί! εἶμαι . . — Λοιπὸν φύγε ἀπ' ἐδῶ, καὶ
 μὴ μολύνῃς διὰ τῆς παρουσίας σου τὸ ἱερὸν αὐτὸ μέρος.

ΕΛΕΝΗ. Νὰ φύγω; . . θέλεις νὰ φύγω; . . — Ἄ!
 τώρα καταλαμβάνω τί συμβαίνει! . . ἡ χήρα ποῦ μοῦ εἶ-
 παν πῶς σ' ἐξεμύαλισε, ἡ χήρα, ποῦ πηγαίνεις συχνὰ εἰς
 τὸ σπῆτί της, θὰ ᾔγινε αὐτὴ! . . .

ΨΥΧΟΥΔΗΣ. Ὑπάγε ὀπίσω μου, σατανᾶ! . .

ΕΛΕΝΗ. Καὶ θέλεις νὰ μὲ διαζευχθῆς διὰ νὰ μείνης ἐλεύ-
 θερος! . . . Ἄ, τέρας! νομίζεις πῶς θὰ σοῦ τὸ ἐπιτρέψω;
 — Νὰ φύγω, αἶ; . . ὄχι, δὲν φεύγω! . . . θὰ φωνάξω. . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Σιώπα, ἀθλία! . . .

ΕΛΕΝΗ. Θὰ φωνάξω νὰ μ' ἀκούσῃ ὁ κόσμος, καὶ νὰ μάθῃ τὰ νέα σου ἀθλα! . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Σώπα, καὶ μὲ καταστρέφεις μὲ τῆς φωνές σου! . . . σώπα! . . .

(Εἰσέρχεται δραμαίως ἀριστερᾷ ἡ Ἀννέτα).

ANNETA. Τί θόρυβος εἶνε αὐτός! . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (ἰδίᾳ). Ἰλεως γενοῦ μοι, Κύριε.

ANNETA. (Μὲ χαρὰν, βλέπουσα τὸν Ψυχούλην). Ἄ, ἐπανήλθετε; . . . μπράβο.

ΕΛΕΝΗ. (ἰδίᾳ). Τὸν ἐπερίμενε λοιπόν! . . .

ANNETA. (Βλέπουσα τὴν Ἑλένην καὶ προχωροῦσα πρὸς αὐτήν). Ἄ... σεῖς, κυρία Ψυχούλη, . . . Ξεύρετε . . . ἀκόμη . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (ἰδίᾳ). Τὴν γνωρίζει! . . .

ΕΛΕΝΗ. Τὸ καταλαμβάνω . . . ἐκπλήττεσθε; . . . Δὲν ἐπεριμένετε βέβαια νὰ ἐμφανισθῶ αὐτὴν τὴν στιγμήν . . . — Εἶνε λοιπόν φίλος σας ὁ κύριος; . . . Ἐρχεται συχνὰ ἐδῶ; . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (Σιγὰ τῆ Ἑλένης, σπεύδων πρὸς αὐτήν). Σώπα, καὶ μὲ πέρνεις στὸ λαιμὸ σου! . . .

ANNETA. Ἄλλὰ, κυρία . . .

ΕΛΕΝΗ. Ὅταν ἦλθα πρὶν μὲ ὄλην τὴν ἀπλοϊκότητα νὰ σᾶς εἰπῶ τὴν δυστυχίαν μου διὰ νὰ μὲ συμπονέσετε καὶ μὲ ἰκανοποιήσετε . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (ὡς ἄνω). Μὰ σώπα τέλος πάντων! . . .

ΕΛΕΝΗ. (ἐξακολουθοῦσα). Ποῦ νὰ φαντασθῶ ὅτι εὐρίσκεσθε εἰς φιλικωτάτας σχέσεις μὲ τὸν σύζυγόν μου! . . . (δεικνύει τὸν Ψυχούλην).

ANNETA. (Κατάπληκτος). Τὸν σύζυγόν σας; . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (ἰδίᾳ, περίτρομος). Τετέλεστα! !

ΕΛΕΝΗ. Ἄλλὰ ἡ ἀνατροφή μου δὲν μοῦ ἐπιτρέπει νὰ κάμω σκάνδαλα . . .

ANNETA. Τί λέγετε! . . .

ΕΛΕΝΗ. Ἄν σᾶς ἀρέσῃ, χάρισμά σας! . . . (Ἀπέρχεται δραμαίως διὰ τῆς θύρας τοῦ μέσου).

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ

ANNETA, ΨΥΧΟΥΛΗΣ, εἶτα ΔΕΚΡΕΤΟΣ, ΜΑΡΟΥΛΑ

ANNETA. (Σπεύδουσα πρὸς τὴν θύραν τοῦ μέσου.) Κυρία, σταθῆ-
τε, παρακαλῶ . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (Ἐμποδίζων αὐτήν.) Ἄφῆστέ τὴν νὰ φύγη . . ἄ-
φῆστέ τὴν . . .

ANNETA. Εἶνε ἡ σύζυγός σας ; . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Δυστυχῶς, ναί.

ANNETA. Λοιπὸν σεῖς εἶσθε ὁ . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (περιλύπως.) ὁ Θεόδωρος Ψυχούλης . . ταπει-
νός . . ὀφειλέτης σας . . .

ANNETA. Θεέ μου ! . . καὶ πῶς ἀπεφασίσατε νὰ ἔλθετε εἰς
τὸ σπῆτί μου ; . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Δὲν ἤλθα . . κατέφυγα, διωκόμενος ἀπὸ τὸν
δικηγόρον σας καὶ τὸν κλητῆρά του . . .

ANNETA. (Γελῶσα.) Δὲν τὸ ἐπερίμενα αὐτό ! . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Οὔτε ἐγὼ τὸ ἐφантаζόμην, κυρία . .

ANNETA. Καὶ τί ἔλεγεν ἡ κυρία σας ; . . ἤκούσατε ; . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. "ὦ μὴ τὴν συνερίζεσθε . . (βλέπων περὶ ἑαυτὸν.)
Μόνον, σᾶς παρακαλῶ, ποῦ εἶνε τὸ μαγειρεῖλό σας ; . .

ANNETA. Διὰτί ;

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Διὰ νὰ προσπέσω εἰς τὸ τσάκι σας, ὡς ἰκέτης
τῆς ἀρχαιότητος, καὶ προσφυλάξω τὴν προσωπιπὴν μου ἐλευ-
θερίαν . . .

ANNETA. "ὦ, δὲν εἶμαι δὲ ἀνθρωποφάγος .. ἡσυχάσατε.—
"Ὅλα λοιπὸν ὅσα μοῦ εἶπετε περὶ ἀοράτων μελῶν καὶ κα-
τηγήσεως τῶν χηρῶν, ἦσαν . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Ψεῦδη ἀθῶα, διὰ νὰ δικαιολογήσω τὴν ἀκου-
σίαν ἐνταῦθα παρουσίαν μου . . .—"Ἄχ, κυρία, συλλογισθῆτε
ὅτι χιλιάδες ἀνθρώπων χύνουσι καὶ τὸ αἷμά των διὰ τὴν ἐ-
λευθερίαν . . ἂν λοιπὸν εἶπα κι' ἐγὼ ἐν ἀθῶων ψεῦδος
διὰ τὴν ἰδικὴν μου . . .

ANNETA. Δὲν εἶνε ἔγκλημα, τὸ ὁμολογῶ.—Πιστεύσατε ὅτι
ἂν σᾶς ἐγνώριζα προσωπικῶς θὰ ἐσκεπτόμην πολὺ ἂν ἔπρε-
πε νὰ σᾶς φυλακίσω . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (Μὲ χαράν·) Ἀλήθεια ; . . Μακαρία ἡ μνήμη τοῦ ἀοιδίμου Πανανοῦ ! . .

ANNETA Οὐφ ! . . ἀρίστατε τώρα ἤσυχον τὸν μακαρίτην!— Μ' ἐκεῖνο τὸ γράμμα σας, ποῦ μ' ἐλέγετε ἀξιοσέβαστον κυρίαν, ἐθύμωσα πολύ, καὶ ὑπέθεσα ὅτι θὰ ἦσθε κἀνένας πρόστυχος, χωρὶς ἀνατροφὴν . . . ἐνῶ τούναντίον βλέπω πῶς ἔχω νὰ κάμω μ' ἓνα νέον πολὺ καθῶς πρέπει, ἄνθρωπον τοῦ κόσμου . . . συμπαθητικώτατον . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Ἄ, μὲ κάμετε νὰ συγκινοῦμαι, κυρία . . Δὲν ἔγραψα τὸ γράμμα ἐκεῖνο διὰ σᾶς, ἀλλὰ διὰ τὴν χήραν τοῦ σεβαστοῦ κυρίου Πανανοῦ, τὴν ὁποίαν ἐφανταζόμεν κί' ἐγὼ ἡλικιωμένην, δύστροπον, φιλάργυρον, ἐνῶ βλέπω σήμερα ὅτι εἶνε πονόφυχος . . . νέα . . . ὠραία ! . .

ANNETA. (Ἀκκίζομένη·) Ἄχ ! μὲ κάνετε νὰ κοκκινίζω, κύριε Ψυχούλη . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Μὴ γένοιτο νὰ σᾶς ἐνοχλήσω . . Ἄν μοῦ ἐπιτρέπετε, λοιπὸν νὰ πηγαίνω . . .

ANNETA. Νὰ πηγαίνετε ; . . Ὡ, ὄχι . . Τώρα ποῦ ἐγνωρίσθημεν ἔχω νὰ σᾶς ἐρωτήσω πολλὰ πράγματα . . . Καθήσετε λοιπὸν . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (Ἰδίᾳ·) Κακὸς οἰωνός ! Θέλει νὰ κερδίση καιρὸν ὡς ποῦ νὰ φέρῃ τὸν κλητῆρα . . . (τῇ Ἀννέτᾳ, καθήμενος ἐπὶ ἀνακλίντρου·) Ὅπως θέλετε, κυρία . . .

ANNETA. (Καθήμενη πλησίον τοῦ·) Ξεύρετε . . ἦλθε καὶ πρὶν ἢ κυρία σας ἐδῶ . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Πῶς ! . .

ANNETA. (Μειδιῶσα·) Νὰ μὲ παρακαλέση νὰ σᾶς φυλακίσω, διὰ νὰ ἐκδικηθῇ διότι τὴν ἐχωρίσατε . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Ἡ ἀθλία ! . . σᾶς εἶπε καὶ τὸν λόγον διὰ τὸν ὁποῖον τὴν ἐχώρισα ; . .

ANNETA. Ναί . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Ἄ, εἶχε τὴν ἀναίδειαν νὰ . . .

ANNETA. Καὶ τοῦτο μ' ἔκαμε νὰ συλλάβω πολὺ κακὴν ἰδέαν περὶ ὑμῶν . . . Ἄ, κύριε Ψυχούλη, ἓνας νέος τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀνατροφῆς σας, δὲν χωρίζει τὴν γυναῖκά του, γυναῖκα μάλιστα νέαν, καὶ ὠραίαν . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Δυστυχῶς ! . .

ANNETA. Διὰ μίαν ἀδυναμίαν της πρὸς ἓνα πουλί . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Πρὸς ἓνα πουλί ; . .

ANNETA. Μάλιστα . . μοῦ εἶπε δι' ἓνα ψιττακόν, τὸν ὁποῖον ἐσυνειθίζε νὰ χαϊδεύῃ εἰς τὸ κεφάλι . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. "ὦ, πλάνη! . . ἐνομίσατε ὅτι ἡ γουαϊκά μου ὀμιλεῖ τὴν καθαρεύουσαν! — Καὶ ἂν μάθετε ὅτι ὁ ψιττακός, τὸν ὁποῖον ἐχαϊδεύεν εἰς τὸ κεφάλι, δὲν εἶνε παπαγάλος μὲ σκούφιαν, ἀλλὰ φορεῖ πηλίκιον μὲ γαλόνια; . . ὅτι δὲν ἔχει νύχια εἰς τὰ πόδια, ἀλλὰ σπηρούνια; . .

ANNETA. Φρίκη! εἶνε ἀξιωματικὸς λοιπόν; . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Ὁ λοχαγὸς κύριος Ψιττακός!

ANNETA. Τότε ἐκάνατε πολὺ καλὰ νὰ τὴν διώξετε.

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. "Ἦθελα νὰ φονεύσω καὶ ἐκεῖνον, ἀλλὰ ἐσκέφθην, τώρα ποῦ θὰ γίνῃ πόλεμος, ν' ἀναθέσω τὴν ἐκδίκησίν μου εἰς τοὺς τούρκους . . .

ANNETA. Πολὺ σωστά . . — Ἐκείνην ὅμως σᾶς ἐπιβάλλεται νὰ τὴν διαζευχθῆτε.

ΨΥΧΟΥΛΗΣ Ἐννοεῖται. . . κατέφυγα ἤδη εἰς δικηγόρον...

ANNETA. (Πλησιάζουσα βαθμηδὸν πρὸς αὐτὸν καὶ ἐπιχαρίτως μειδιῶσα). "Ἀχ, τί κρῖμα νὰ μὴ σᾶς γνωρίσω, ἀμα ἀπέθανεν ὁ μακαρίτης! θὰ ἐγινόμεθα οἱ καλλίτεροι φίλοι . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. "Ἄν θέλετε γινόμεθα καὶ σήμερα . .

ANNETA. (ὡς ἄνω). Ἀλήθεια; . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (ἰδίᾳ). Κάτι τῆς περνᾷ ἀπὸ τὸ κεφάλι . . προσοχή. (Τῇ Ἀννέτᾳ). Ἄρκει νὰ ἐκλείψῃ τὸ ἀντικείμενον ποῦ μᾶς χωρίζει . . ἡ δικαστικὴ ἀπόφασις . . ἐξοφλήστε τὴν καὶ ἰδοὺ μεταξὺ μας ἀγάπη . . ἀδελφική . .

ANNETA. Ἐχετε δίκαιον . . Ἀλλὰ δὲ ξέρετε τί συμβαίνει . . Ὁ μακαρίτης τὴν στιγμὴν τοῦ θανάτου του μὲ ὤρκισε νὰ εἰσπράξω μέχρι λεπτοῦ τὸ ποσὸν αὐτὸ . . πῶς νὰ παραβῶ τὸν ὄρκον μου; . . Ὅσο μάλιστα βλέπω ἐκεῖ τὴν εἰκόνα του . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Τὴν γυρίζομεν ἀνάποδα . . ἢ ἐξοφλεῖτε τὴν ἀπόφασιν εἰς τὸν διάδρομον, καὶ ἔτσι δὲν θὰ τὸ μάθῃ ὁ μακαρίτης . . .

ANNETA. Ἐνα μόνον μέσον ὑπάρχει . . ἀλλὰ . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Ἀλλὰ . .

ANNETA. (Σιγά). Δέν τολμῶ νά σᾶς τὸ 'πῶ . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (ἰδίᾳ). Ἀρχίζει τοὺς ἀκροβολισμούς. (Τῆ Ἄννέτα).
Μπᾶ . . . Εἰπῆτέ το, κυρία μου . . .

ANNETA. (Πλησιάζουσα πολὺ πρὸς αὐτὸν καὶ σιγανώτερα). Νὰ . . .
δηλαδῆ . . . ἂν ἔξαφνα ἐγώ . . . ἤλλαξα ὄνομα . . . ἂν,
ἀντὶ κυρία Πανανοῦ . . . ἐγινόμην . . . κυρία . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Κυρία ; . . .

ANNETA. (Βραδέως τονίζουσα τὴν λέξιν·) Ψυχούλη . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (ἰδίᾳ·) Νά τα ! ἔκαμεν ὁμοβροντίαν!.. (τῆ Ἄννέτα.)
'Ἡ ἰδέα σας εἶνε πρωτότυπος καὶ μὲ χολακεύει πολὺ . . .
ἀλλά . . .

ANNETA. Ἄλλὰ τί ; . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Λησμονεῖτε ὅτι εἶμαι νυμφευμένος . . .

ANNETA. Θὰ διαζευχθῆτε τὴν γυναῖκά σας . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Ναί . . . ἀλλὰ ἐνθυμοῦμαι τὸ ἀξίωμα : « Δὶς
ἔξαμαρτεῖν οὐκ ἀνδρὸς σοφοῦ » καὶ τρέμω . . .

ANNETA. ὦ, αὐτὸ δὲν τὸ ἔλεγαν οἱ ἀρχαῖοι διὰ τὸν γά-
μον . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Τὸ λέγουν ὅμως οἱ νεώτεροι . . .

ANNETA. Ἀφοῦ σᾶς ἀρέσουν τὰ ἀξιώματα, σᾶς ἐνθυμίζω
κι' ἐγὼ ἐν ἄλλο : « Δύο κακῶν προκειμένων . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Τὸ μὴ χειρὸν βέλτιστον. »

ANNETA. Λοιπὸν, παρὰ νὰ φυλακισθῆτε . . . νὰ ἐκτεθῆτε
εἰς ὄλον τὸν κόμον, αἶ ; . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (ἰδίᾳ). ὦ Θεε μου ! . . . ποῦ εἶσαι, Μολιέρε,
νά 'δῆς ἓνα ἄλλου εἴδους βίαιον γάμον, . . . τὸν διὰ τῆς
δικαστικῆς ἀποφάσεως ! . . .

ANNETA. Δέν μοῦ ἀπαντᾶτε ; . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Πῶς νὰ σᾶς ἀπαντήσω ἔτσι ἀποτόμως ; . . . τὸ
πρᾶγμα θέλει καὶ ὀλίγην σκέψιν . . . ἀφήστε νὰ περάσουν
δύο-τρεῖς ἡμέρες . . .

ANNETA. Ἄ, ὄχι ! . . . θὰ μοῦ εἰπῆτε τώρα . . . νὰ ἦ
οὔ . . . σᾶς δίδω τρία λεπτά διὰ ν' ἀποφασίσετε . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (ἰδίᾳ, ἀτενίζων πρὸς τὴν εἰκόνα·) Καὶ νὰ ἐξοῦσες,
κακομοίρη Παναγιῆ, νὰ ἔβλεπες γιὰ τί σκοποῦς μεταχειρίζε-
ται τὸ χρέος μου ἢ γῆρα σου ! . . .

ΔΕΚΡΕΤΟΣ. (Ἔσωθεν.) Μὰ πρέπει νὰ τὴν ἰδῶ τὴν κυρίαν σου, Μαρούλα.

ΜΑΡΟΥΛΑ. (Ἔσωθεν.) Ἄφοῦ ἐπιμένετε, ὀρίστε . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (Ἐγειρόμενος ἀποτόμως.) Ἄ, ὁ δικηγόρος σας!

ANNETA (Ἐγειρομένη.) Ἔρχεται εἰς τὴν ὥραν...—Λοιπὸν;

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (Περίτρωμος.) Ἄ, σᾶς παρακαλῶ, μὴ τοῦ ἐπιτρέψετε νὰ θέσῃ χεῖρα βέβηλον ἐπάνω μου, καὶ . . . θὰ σᾶς ἀπαντήσω . . . ἀμέσως! . . .

(Εἰσέρχονται διὰ τῆς θύρας τοῦ μέσου οἱ Δεκρέτος καὶ Μαρούλα.)

ΔΕΚΡΕΤΟΣ. (βλέπων τὸν Ψυχούλην.) Ἄ, εἶν' ἐδῶ ὁ κύριος Ψυχούλης! . . .

ANNETA. Ναί! ἦλθε νὰ συνεννοηθῇ μαζὺ μου . . .

ΔΕΚΡΕΤΟΣ. Τόσο τὸ καλλίτερον! (ἰδίᾳ.) Δι' αὐτὸ δὲν ἤθελε νὰ μὲ δεχθῇ ἡ κυρία. (τῇ Ἀννέτᾳ.) Θὰ σᾶς εἶπεν ὅτι τὸν συνελάβαμεν, ὅτι μᾶς ἔφυγε . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Ναί! τὰ εἶπα . . . τὰ εἶπα ἔλα . . . (Σιγὰ τῇ Ἀννέτᾳ.) Εἰπήτέ του νὰ φύγῃ . . . σᾶς ἰκετεύω . . . ἢ θέα τοῦ μὲ συγχύζει . . . δὲν ἤμπορῶ νὰ σκεφθῶ . . .

ANNETA. Κύριε Δεκρέτε . . . περιμένετε σᾶς παρακαλῶ ὀλίγον ἔξω . . . δὲν ἐτελείωσεν ἀκόμη ἡ μετὰ τοῦ κυρίου Ψυχούλη συνεννόησίς μου... (βλέπουσα τὸν Ψυχούλην) καὶ ἴσως σᾶς χρειασθῶ . . .

ΔΕΚΡΕΤΟΣ. Εἶμαι περιττὸς πλέον, κυρία, διότι πρὸ ὀλίγου ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὸ διάταγμα ποῦ σᾶς εἶπα . . .

ANNETA. Τοῦ δικαιοστασίου;

ΨΥΧΟΥΛΗΣ (Μετὰ χαρᾶς.) Ἀλήθεια; . . . ἐδημοσιεύθη; . . .

ΔΕΚΡΕΤΟΣ. Ναί . . .

ANNETA (ἰδίᾳ.) Τί ἀναποδιά!

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Λοιπὸν οἱ λύκοι εἶνε χωρὶς δόντια; . . . Ζήτη ὁ πόλεμος! (τῇ Ἀννέτᾳ.) Κυρία Πανανοῦ, θὰ σᾶς πῶ κι' ἐγὼ ἓνα νέον ἀξίωμα: «Ἐνὸς κακοῦ προκειμένου, βέλτιστον ἢ ἐλευθερία».—Χαίρω διότι σᾶς ἐγνώρισα, καὶ θὰ σᾶς ἀπαντήσω, ἅμα τελειώσῃ τὸ δικαιοστάσιον. (τῷ Δεκρέτῳ.) Κύριε Δεκρέτε . . . καλὴν ἐντάμωσιν' (προχωρεῖ ἵνα ἐξέλθῃ διὰ τῆς θύρας τοῦ μέσου).

ΔΕΚΡΕΤΟΣ (περιλύπως). Οὐ σύ με λοιδορεῖς, ἀλλὰ . . . τὸ διάταγμα.

ΨΥΧΟΥΛΗΣ (Γελῶν). Χάχ! ἄχ! ἄ! (Ἐξέρχεται γελῶν).

ΜΑΡΟΥΛΑ. (ἰδίᾳ). Καλὰ εἶπα γὼ πῶς θὰνε τρελλός! . . .

ΣΚΗΝΗ ΕΝΔΕΚΑΤΗ

ANNETA, ΔΕΚΡΕΤΟΣ, ΜΑΡΟΥΛΑ

ΔΕΚΡΕΤΟΣ. (τῇ Ἀννέτα). Λοιπὸν δὲν εἶχετε συνεννοηθῆ; . . .

ANNETA. (τῷ Δεκρέτῳ μὲ θυμὸν). Τί ἤλθετε νὰ μοῦ τὸ πῆτε! . . . (σφίγγουσα τὰς πυγμάς της). Ἄχ! καταραμένον δικαιοστάσιον! . . . (φεύγει ὀρμητικῶς ἀριστερᾶ).

ΣΚΗΝΗ ΔΩΔΕΚΑΤΗ

ΔΕΚΡΕΤΟΣ καὶ ΜΑΡΟΥΛΑ

ΔΕΚΡΕΤΟΣ. Τί ἔχει, Μαρουῦλα, ἡ κυρία σου; . . .

ΜΑΡΟΥΛΑ. Τί ἔχει, λέει; . . . (κωμικῶς μιμουμένη τὴν κυρίαν της). Τί ἤλθετε νὰ τῆς τὸ πῆτε! . . . Ἄχ! καταραμένο ἀμαξοστάσιο! . . . (φεύγει ὀρμητικῶς δεξιᾶ).

ΣΚΗΝΗ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ

ΔΕΚΡΕΤΟΣ, μόνος

ΔΕΚΡΕΤΟΣ. (βλέπων μὲ ἀπορίαν δεξιᾶ καὶ ἀριστερᾶ, εἶτα:). Θαρρῶ πῶς ἔχουν δίκην! . . . (Μετὰ προσποιητῆς ὀργῆς). Τί ἤλθα νὰ τῆς τὸ πῶ! . . . Ἄχ! ἀναθεματισμένον δικαιοστάσιον! (φεύγει ὀρμητικῶς διὰ τῆς θύρας τοῦ μέσου).

Ἐν Σύρῳ, Ἰούνιος 1897.

ΜΙΧ. Α. ΖΩΡΑΣ

ΤΟ ΕΠΙΤΥΜΒΙΟΝ ΜΟΥ

ΕΝΘΑΔΕ κειμαι ἐς ἀεὶ 'ς τοῦ Χάρου τὰς ἀγκάλας,
Τὸ μόνον ὅπερ ἔπραξα ἀθάνατον, ὁ τάλας!

ΑΛ. Κ. ΠΕΡΔΙΚΙΔΗΣ